

JAKUB

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolická farnost děkanství Železný Brod

ÚNOR

ČÍSLO 2

Ročník 2020

PASTORACE

O Skutcích apoštolů - »Pavel přijímal všechny, kdo k němu přicházeli«

Katecheze papeže Františka z 15. ledna 2020, aula Pavla VI.

Sk 28,16.30-31

Draží bratři a sestry!

Dnes uzavřeme katecheze o Skutcích apoštolů poslední misijní zastávkou sv. Pavla, kterou byl Řím (*Sk 28,14*). Pavlova cesta, která splynula s cestou evangelia, dokazuje, že lidské trasy, pokud jsou prožívány ve víře, se mohou stát prostorem, jímž prochází Boží spása, prostřednictvím Slova víry, které je v dějinách činným kvasem, schopným proměňovat situace a otevírat stále nové cesty.

Příběh Skutků apoštolů se uzavírá Pavlovým příchodem do centra Říše a bohatou setbou slova, nikoli Pavlovým mučednictvím. Závěr Lukášova vyprávění, soustředěného na cestu evangelia světem, obsahuje a shrnuje veškerý dynamismus Božího Slova. Slova, které nelze zadržet v jeho běhu a jež si přeje sdílet spásu všem lidem.

V Římě se Pavel nejprve setkává se svými bratry v Kristu, kteří ho vítají a dodávají mu odvalu (*srov. Sk 28,15*) a jejichž vřelé pohostinství prozrazuje, nakolik Pavlův příjezd očekávali a toužili po něm. Poté mu je dovoleno, aby bydlel sám pod vojenským dohledem, tedy společně s vojákem, který ho hlídal. Byl v domácím vězení. Navzdory svému uvěznění se může setkat s židovskými předáky, kterým vysvětluje, proč byl donucen odvolat se k císaři, a promlouvá k nim o Božím království. Snaží se je přesvědčit o Ježíši jako Mesiáši, přičemž vychází z Písma a poukazuje na spojitost mezi novostí Krista a nadějí Izraele (*Sk 28,20*). Pavel se hluboce ztotožňuje s židovstvím a

v evangeliu, které hlásá, tedy ve zprávě o Kristově smrti a zmrtvýchvstání, spatřuje naplnění příslibu daného vyvolenému lidu.

Po tomto prvním neformálním setkání, při kterém římstí Židé projeví poměrnou vstřícnost, následovalo další, úřednější, během něhož jim Pavel celý jeden den hlásal Boží království a snažil se své posluchače přivést k víře v Ježíše, počínaje „Mojžíšovým Zákonem a Proroky“ (Sk 28,23). Jelikož se všichni nedali přesvědčit, postěžoval si Pavel na zatvrzelost srdce, která Boží lid přivede k odsouzení (srov. Iz 6,9-10), a zaníceně velebil spásu národů, které projevují vnímavost vůči Bohu a dokážou naslouchat Slovu z evangelia života (srov. Sk 28,28).

Na tomto místě Lukáš završuje své dílo a neukazuje nám Pavlovi smrt, nýbrž hybnost jeho kázání nespoutaného Božího slova (2 Tim 2,9). Pavel se nemůže svobodně pohybovat, ale může svobodně mluvit, protože Slovo nebylo spoutáno a dává se naplno rozsévat z apoštolových rukou. Pavel tak činí „zcela otevřeně a bez překážek“ (Sk 28,31), v bytě, kde přijímá všechny, kteří si chtějí vyslechnout hlásání o Božím království a poznat Krista. Tento dům otevřený všem hledajícím srdcím je obrazem církve, která i v řetězech, za pronásledování a nepochopení nechabuje v mateřském přijetí každého muže i ženy, aby jim hlásala Otcovu lásku, která se zviditelnila v Ježíši.

Draží bratři a sestry, na konci tohoto putování, které jsme společně prožili ve stopách evangelia běžícího světem, prosme Ducha, aby v nás obnovil povolání k odvážnému a radostnému hlásání evangelia. Kež uschopní také nás, jako Pavla, abychom své domovy prosytili evangeliem a učinili z nich bratrská večeřadla, kde můžeme přijímat živého Krista, „přicházejícího v každém člověku a každém čase“ (*Preface 2. adventní*).

Přeložila Jana Gruberová

POHLED NA NEMOC Z HLEDISKA VÍRY

Pro některé lidi je nemoc a smrt hlavním argumentem pro odmítání Boha.

PORAŽENÝ NEPŘÍTEL

a/ nemoc v životě člověka

Postoj k nemoci je u jednotlivých lidí, ať věřících nebo nevěřících, velmi rozličný. Pro některé lidi je nemoc a smrt posledním vrcholným argumentem pro jejich odmítání Boha. "Kdyby byl Bůh, náš tatínek by neumřel!", řeknou. Pro jiné lidi je utrpení a nemoc takřka jedinou věcí, o které si myslí, že se Bohu líbí a že ji cení. Proto utrpení bližních všelijak ideologizují - dělají z něj věc, kterou je takřka třeba si na Bohu žádat. Naopak uzdravení považují tito lidé za věc podezřelou a nezřídka se ostýchají Boha o ně prosit. A konečně jsou takoví, kteří trvající nemoc považují za defekt víry a tvrdí, že je-li naše víra dostatečná, Bůh uzdraví každou nemoc. Pokusme se tedy v této spleti poněkud orientovat.

Pohled směrem ke konci časů má na mysli Apokalypsa ve svém závěru, když mluví o situaci v novém nebi a v nové zemi, které nahradí staré:

"Hle, přibyték Boží uprostřed lidí, Bůh bude přebývat mezi nimi a oni budou jeho lid. On sám, jejich Bůh bude s nimi, a setře jim každou slzu s očí. A smrti již nebude, ani žalu, ani nářku ani bolesti už nebude - neboť co bylo, pominulo." (Zj 21,3-4)

Rovněž pohled do evangelií nám ukazuje, že Ježíš se staví k nemoci jednoznačně jako její odpůrce a nikomu nedoporučuje, aby v nemoci dobrovolně setrával. Přesto nám celé dějiny křesťanství ukazují nemoc, bolest a smrt jako trvalé průvodce lidských, a tedy i křesťanských životů, přes všechna podivuhodná a mimořádná uzdravení. Království Boží je už mezi námi, ale není tu nové nebe a nová země a ještě nejsme vzkříšeni, a tak tedy tu je nemoc, bolest a smrt jako zkouška i jako šance. Nový Katechismus katolické církve o tom mluví velmi vyváženě:

"Nemoc a utrpení vždy patřily k nejdůležitějším problémům, které podrobují lidský život zkoušce. V nemoci člověk zakouší vlastní bezmocnost, vlastní meze a svou ohroženost. Každá nemoc nám může dát zahlédnout smrt. Nemoc může vést k úzkosti, k uzavření se do sebe, někdy dokonce k zoufalství a vzpouře proti Bohu. Může však také napomáhat člověku k větší zralosti, pomoci mu rozlišit v jeho životě, co není podstatné, aby se zaměřil na to, co je důležité. Velmi často nemoc vyvolává hledání Boha a návrat k němu." (KKC 1500, 1501)

b/ situace nemocného

Nemocný je svou nemocí často více méně vyřazen z běžného života, tedy ze své práce, z některých vztahů, jeho život začne více či méně postrádat smysl, je stavěn před trýznivé otázky o budoucnosti vlastní i těch, kteří jsou na něm závislí. Mnohdy se dostává zcela nečekaně a naráz do úplně nové životní situace, se kterou neměl dosud žádné zkušenosti. To všechno znamená pro člověka nejen velkou fyzickou ale hlavně psychickou zátěž. A zpravidla to znamená velkou zkoušku víry, tím větší, čím je stav beznadějnější nebo příchod bezmoci rychlejší. I silně věřící člověk, zralý psychicky i zralý ve víře, může být nemocí postaven před neobyčejně těžkou překážku pro svou víru - vzpomeňme na spravedlivého Joba! Tato zkouška víry není žádnou hanbou, není zpravidla lehce odstranitelná a vyžaduje trpělivost doprovázejícího i modlitby mnohých. Může to být ale cesta k velké zralosti víry - může, ale nemusí. V utrpení lze i víru ztratit a ještě více to platí pro ty, kdo jsou svědky utrpení svých blízkých. Tam potom nevyslyšení často lehkovážně vyslané prosby k Bohu může znamenat konečné zatvrzení se člověka vůči němu.

Nicméně nemoc a utrpení jsou výzvou k obrácení. Cesta k tomuto obrácení ale nemusí být ani rychlá, ani krátká.

c/ a uzdravení?

Tato otázka je často zdrojem mnoha nedorozumění. I věřící lidé mnohdy počítají jen a jen s uzdravením tělesným, *"aby mohli zase pracovat"*. Ježíš zcela zřetelně uzdravením tělesným nijak nepohrdal, ale šlo mu o uzdravení celého člověka, tedy v jeho dimenzi tělesné i duševní, nebo ještě lépe: šlo mu o spásu. Katechismus katolické církve to vykládá takto:

Kristův soucit s nemocnými a jeho četná uzdravení nemocných všeho druhu jsou jasným znamením skutečnosti, že *"Bůh navštívil svůj lid"* (Lk 7,16) a že Boží království je blízko. Ježíš nemá jen moc uzdravovat, nýbrž i odpouštět hříchy: přišel uzdravit úplně celého člověka, duši i tělo. Je lékařem, jakého nemocní potřebují. Jeho soucit se všemi trpícími jde tak daleko, že s se nimi ztotožňuje: *"Byl jsem nemocen a navštívili jste mě"* (Mt 25,36) . Jeho

přednostní láska k nemocným nepřestala během staletí zcela zvláštním způsobem podněcovat křesťany k tomu, aby pečovali o všechny, kdo trpí na těle i na duchu. Ona je zdrojem neúnavného úsilí přinášet jim úlevu v jejich trápeních.

Ježíš často žádá nemocné, aby věřili. K uzdravování používá znamení: sliny a vkládání rukou, bláto a omývání. Nemocní se snaží dotknout se ho, *"protože z něho vycházela síla a uzdravovala všechny"* (Lk 6,19). Tak se nás Kristus ve svátostech i nadále "dotýká", aby nás uzdravoval.

Kristus pohnut tolikým utrpením, nejen dovolil, aby se ho nemocní dotýkali, ale bere jejich trápení za své: *"Vzal na sebe naše slabosti a nesl naše nemoci"* (Mt 8,17), Avšak neuzdravil všechny nemocné. Jeho uzdravení byla znamením příchodu Božího království. Ohlašovala mnohem radikálnější uzdravení: vítězství nad hříchem a nad smrtí skrze jeho velikonoční oběť. Kristus vzal na kříži na sebe celou tíži zla a *"sňal hříchy světa"* (Jan 1,29). Nemoc je pouze jeho důsledkem. Svým utrpením a svou smrtí na kříži dal Kristus utrpení nový smysl: od té doby nás utrpení může připodobnit Kristu a spojit s jeho vykupitelským utrpením. (KKC 1503,1504,1505)

d/ shrnutí

Pokusme se o krátkou formuli: nemoc je z křesťanského pohledu nepřítel, který má svůj kořen v hříchu lidí (ne jen a ne vždy v hříchu nemocného jedince!), s tímto nepřítelem je ale nutno bojovat a tento nepřítel je v zásadě Ježíšem poražen, protože ani nemoc nemůže člověka natrvalo odloučit od lásky Boží, projevené v Kristu Ježíši (srv. Řím 8,31-38). V běhu lidského života může být nemoc také výzvou k obrácení, prostředkem k lidskému zrání a nástrojem spásy. To ovšem nic nemění na skutečnosti, že je třeba proti ni bojovat, že je třeba nemocným v tomto boji pomáhat.

V úvodu k Obřadům pomazání nemocných a péče o nemocné čteme:

"Podle plánu Boží prozřetelnosti má člověk odhodlaně bojovat s každou nemocí a také se pečlivě starat o dobré zdraví, aby mohl v lidské společnosti a v církvi plnit své poslání. Vždy však má být ochoten doplňovat, co zbývá v

Kristově utrpení pro spásu světa a očekávat osvobození celého tvorstva ke slávě Božích dětí (srv. Kol 1,24 , Řím 8,19-21)... Nejen nemocný má bojovat proti nemoci. Také lékaři a všichni, kteří se nějakým způsobem věnují péči o nemocné, ať uváží, že mají udělat, vyzkoušet a pokusit se o všechno, co by mohlo nemocným přinést duševní a tělesnou úlevu" (odst. 3 a 4).

Z knihy Aleše Opatrného: Pastorační péče o nemocné,
vydalo Pastorační středisko Praha

POMOC POTŘEBUJI – NABÍZÍM

ÚKLID KOSTELA PO VÁNOČNÍCH SVÁTCÍCH

V pondělí 3. 2. budeme uklízet vánoční výzdobu v kostele sv. Jakuba. Každá ruka je vítaná a potřebná. Začneme ve 13 hodin.

Děkujeme za pomoc.

PŘEJEME

V únoru oslaví svá životní jubilea:

Eliška Pospíšilová

Elzbieta Petřů

Helena Procházková

Dominik Marat

Petr Marat

Mírek Lamač

Marie Pastorková

Zdena Rákosová

Nataša All Radi

Marie Pešková

Zdislava Bohuslavová

Marie Kochánková

Jáchym Pešek

Mírka Kostlánová

Všem jim za farnost přejeme stálou Boží ochranu a mnoho lásky.

NENECHTE SI UJÍT

FARNÍ PLES - „NEPOSEDNÉ POSEZENÍ“

se uskuteční v **sobotu 8. února 2020**

od 17 hodin.

na faře v Železném Brodě.

TOMBOLA - OBČERSTVENÍ Z PŘINESENÝCH

DOBROT –

MOŽNÁ BUDE I HUDBA –

A DOBRÁ NÁLADA – TÉŽ Z VLASTNÍCH ZDROJŮ –

Pozvánka místní skupiny ČKA - Český ráj:

Srdečně zveme na přednášku a besedu s přednášejícím

P. Dr. Ing. Ladislavem Heryánem, Th.D., SDB,

který se k nám uvolil po mnoha letech zavítat, i přes jeho neskutečné časové vytížení.

"O MILOSRDENSTVÍ"

středa, 12. 2. 2020 v 18:15

aula sklářské školy - Železný Brod

Věřím, že to bude opět velice obohacující večer. Využijte tuto příležitost.
Těšíme se na setkání.

Ing. arch. Martin Tomešek

I když je dostatečně známý, vypůjčil jsem si základní informaci o něm z Wikipedie:

P. Dr. Ing. Ladislav Heryán, Th.D., SDB je římskokatolický kněz, salesián, působící v Praze.

Narodil se v Petřvaldu u Nového Jičína 24. února 1960. Vystudoval Střední průmyslovou školu stavební v Ostravě, od 17 let se účastnil tajného teologického studia. Od roku 1979 studoval stavební fakultu VUT v Brně a v létě 1981 se tajně stal salesiánem. Po absolvování vysoké školy a základní vojenské služby pracoval v brněnské panelárně a pokračoval ve studiu teologie. V roce 1987 emigroval přes Rakousko do Říma s cílem dokončit studium teologie a vstoupit do misí v Africe. Po revoluci byl však řádovými představenými požádán, aby po dostudování postgraduálního studia na Papežském biblickém institutu (Biblicum) a přijetí kněžského svěcení 18. června 1994 se vrátil do Československa.

Po 10 letech v roce 1997 se vrátil působit do Českých Budějovic na Teologické fakultě Jihočeské university, kde přednášel Nový zákon a řečtinu. Vedl také studentskou komunitu a místní farnost v Suchém Vrbném. Od září 2002 působil v Praze jako ředitel a kaplan salesiánské komunity v Kobyliších. V září 2009 obhájil disertační práci a stal se doktorem teologie. Přednáší na Vyšší odborné škole Jabok, Institutu ekumenických studií a Evangelické teologické fakultě UK. Bývá označován za pastora undergroundu, kázal při pohřbu Ivana Martina Jirouse v Kostelním Vydří 19. listopadu 2011 a vedl též rozloučení s Filipem Topolem 26. června 2013.

FÓRUM

MILÍ VDĚČNÍ FARNÍCI, PEPO,

Před několika lety jsem vyzvala vás, farníky, k osobnímu závazku věnovat alespoň 10 hodin ročně pomoci kostelu, či farnosti. Úklidových akcí se účastní stejná hrstka stárnoucích pomocníků. Asi proto jsem slízla smetanu jenom já. Děkuji za toto veřejné ocenění. Opravdu jsem v kostele častěji než na výletě. Roky nám přibývají a za těch posledních 13 let, co mám tu čest se o kostel starat, mám i mnoho užitečných rad a zkušeností nejen pro zachování tradic.

Ráda je někomu z vás předám.

Ještě jednou srdečně děkuji za pochvalu.

V. Petružálková

OHLÉDNUTÍ

NOČNÍ POUŤ DO FILIPOVA...

Za jasné noci z 12. 1. na 13. 1. 2020 jsme z Malého Rynku v 00.30 hod. vyjžděly ze Železného Brodu na cestu směr FILIPOV u Rumburka. K mé radosti nebyl po celé cestě žádný sníh, ale ani žádný automobilový provoz, což vždy řidiče v noci potěší. Na tuto každoroční jitřní pouť jsme se obě, já a Janička Uhlířová, velmi těšily! Jelikož jsem na tomto místě již nějaký rok žila a pracovala, znám působivost noční bohoslužby, ale i kouzlo původních poutí na toto Mariánské místo. Když jsme se začaly přibližovat k Rumburku, zahlédly jsme pěší skupiny poutníků z několika stran, jak směřují do Filipova k P. Marii. Bazilika P. Marie je na hranici s Německem. Jejich blikající batohy, ruce i nohy /jak silniční provoz ukládá/ nás ujistily, že všichni směřujeme k jednomu cíli. Těsně před bazilikou jsme zahlédly policejní řízení dopravy tak, aby bylo možné každému zaparkovat. Proč asi? 6 autobusů z Česka, Slovenska, Německa i Polska, a k tomu i hodně osobních aut, to vyžadovalo. S radostí v srdci vstupujeme do rozzářené baziliky a první naše kroky směřují na místo mimořádné události před 154 lety, do milostné kaple. Obě jsme vás všechny a celou naši farnost nesly ve svém srdci na tato místa a v tichu se modlily za vás. Blížil se čas bohoslužby, poutníků mnoho, proto jsme se snažily najít vhodné místo v lavicích baziliky. Ve 3 hod ráno se rozezněly zvony a za zpěvu mariánské písně s křížem v rukou vstupuje další řada poutníků. Následovala modlitba růžence. Bazilika Panny Marie Pomocnice křesťanů se rychle zaplňovala a množství kněží se spolu s Litoměřickým biskupem Janem Baxantem, dvěma německými biskupy a asi se 40-ceti kněžími a jáhny se ubíralo v průvodu k oltáři. Počet věřících bylo asi na 500 - z Čech, Moravy, Slovenska, Německa i Polska. V této účasti bylo vidět hodně mladých lidí, i rodiny s malými dětmi. Po požehnání všemi biskupy zazněla závěrem tradiční filipovská píseň. Po odchodu biskupů i kněží jsme se i my prodíraly

množstvím věřících k hlavnímu vchodu abychom v 6 hod ráno nasedly do auta a směřovaly k Železnému Brodu. Cesta v ranních hodinách nás překvapila změnou počasí, ranním provozem, a tak jsem musela s ostražitostí řídit vůz bezpečně k cíli. Domů jsme přijely ve zdraví a naplněny mnohými duchovními zážitky v 8 hodin ráno.

Libuše Kollová, Jana Uhlířová

AŤČIN SLOUPEK

VZPOMÍNKA NA MARIÁNSKÉ LÁZNĚ 2019

Už je středa, po cvičení a snídani a odjíždíme do Tachova, mamka objednala prohlídku zámku. Moc pěkně nás přivítali, 2 skupiny procházíme nádherným zámkem, kde v komunismu byly stáje. Paní průvodkyně byla senzační, říkala nám „milí Broďáci“, asi proto, že v největším sále je obřadní místnost a mají tu dva kusy skleněné plastiky od našich umělců paní Brychtové a pana Libenského. Autobusem s námi jede druhý průvodce do Světců (asi 2 km), prohlídíme jízďárnu maršála Windischgratze. Veliká stavba, taky byla hodně poničená za komunismu. Ve stáji se natáčel film o Marii Terezii. Já vylezla až na půdu a skamarádila se s panem průvodcem Pavlem. Na cestu jsme dostali řízek v chlebu a tak jsem ho dala průvodci. On nám domluvil posezení v soukromé cukrárně. Po sladké přestávce jedeme do Německa do Barau. Je tady geologická cesta na Zlaté stezce, kudy jezdil Karel IV. z Prahy do Norimberka. Zastavujeme v Tirschenreut. Nádherný kostel plný soch, na náměstí kříž a sousoší a Jan Nepomucký. Jako ukazatelé tady jsou velké barevné ryby natočené hlavou k rybníkům. Po dřevěném mostě jdeme se zmrzlinou do parku plného květin a laviček, a po kamenném mostě k autobusu. Cestou se ještě zastavujeme v pivovaru Chodovar. Někteří jedou večer plavat, já toho mám dnes dost.

Ve čtvrtek dopoledne jsme na zámku Kynžvart, odpoledne v solné jeskyni, večer bazén.

Pokračování příště.

Aťka

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Denní modlitba Apoštolátu a její úmysly

Nebeský Otče kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti v něm nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch Svátý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce a našich biskupů...

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!

Svatá Terezie Od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

Všeobecný úmysl: Naslouchat volání uprchlíků

Modleme se, abychom slyšeli a brali vážně naléhavé volání migrantů, našich sester a bratří, kteří upadli do rukou bezohledných převaděčů.

Národní úmysl: Za lékaře a zdravotníky

– ať na přímluvu sv. Anežky ani v nejsložitějších situacích nepodléhají pokušení rozhodovat o životě a smrti.

Najděme si každý den chvíli a zamysleme se v modlitbě nad daným veršem z Písma svatého

1.2.	Zmocnila se jich veliká bázeň a říkali jeden druhému: „Kdo to jen je, že ho poslouchá i vítr i moře?“
2.2.	V Jeruzalémě žil muž jménem Simeon; byl to člověk spravedlivý a zbožný, očekával potěšení Izraele a Duch svatý byl s ním.
3.2.	Tu nečistí duchové vyšli z posedlého a vešli do vepřů; a stádo se hnalo střemhlav po srázu do moře a v moři se utopilo. Bylo jich na dva tisíce.
4.2.	„Dcero, tvá víra tě zachránila. Odejdi v pokoji, uzdravena ze svého trápení!“

5.2.	„Neboj se, jen věř!“
6.2.	Dbej na to, co ti svěřil Hospodin, tvůj Bůh: Chod' po jeho cestách a dodržuj jeho nařízení a příkázání, jeho práva a svědectví, jak jsou zapsána v zákoně Mojžíšově, a tak budeš mít úspěch ve všem, co budeš konat, ať se obrátíš kamkoli.
7.2.	Jan mu /Herodovi/ vytýkal: „Není dovoleno, abys měl manželku svého bratra!“
8.2.	Když Ježíš vystoupil, uviděl velký zástup a bylo mu jich líto, protože byli jako ovce bez pastýře. I začal je učit mnohým věcem.
9.2.	Vy jste sůl země; jestliže však sůl ztratí chuť, čím bude osolena? K ničemu se už nehodí, než aby se vyhodila ven a lidé po ní šlapali.
10.2.	Ve schráně nebylo nic než dvě kamenné desky, které tam uložil Mojžíš na Chorébu, kde Hospodin uzavřel smlouvu s Izraelci, když vyšli z egyptské země.
11.2.	„Hospodine, Bože Izraele, není Boha tobě podobného nahoře na nebi ani dole na zemi. Ty zachovááš smlouvu a milosrdenství svým služebníkům, kteří chodí před tebou celým srdcem.
12.2.	„Slyšte mě všichni a rozumějte: Nic, co zvenčí vchází do člověka, nemůže ho znesvětit; ale co z člověka vychází, to jej znesvěcuje.“
13.2.	Hospodin tedy řekl Šalomounovi: „Protože to s tebou dopadlo tak, že nedodržuješ mou smlouvu a má nařízení, která jsem ti přikázal, zcela jistě odtrhnu království od tebe a dám je tvému služebníkovi.
14.2.	Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, já jsem tě přivedl z egyptské země. Otevři svá ústa, naplním je.
15.2.	Nařídil tedy zástupu usednout na zem; vzal těch sedm chlebů, vzdal díky, lámal a dával svým učedníkům, aby je předkládali; oni je předložili zástupu.
16.2.	Jestliže tě svádí tvé pravé oko, vyrví je a odhod' pryč, neboť je pro tebe lépe, aby zahynul jeden z tvých údů, než aby celé tvé tělo bylo uvrženo do pekla.
17.2.	Blaze těm, kdo zachovávají jeho svědectví, těm, kdo se na jeho vůli dotazují celým srdcem.
18.2.	Blahoslavený člověk, který obstojí ve zkoušce; když se osvědčí, dostane vavřín života, jež Pán zaslíbil těm, kdo ho milují.
19.2.	Pamatujte si, moji milovaní bratři: každý člověk ať je rychlý k naslouchání, ale pomalý k mluvení, pomalý k hněvu; vždyť lidským hněvem spravedlnost Boží neprosadíš.

20.2.	A začal je učit, že Syn člověka musí mnoho trpět, být zavržen od starších, velekněží a zákoníků, být zabit a po třech dnech vstát.
21.2.	Zavolal k sobě zástup s učedníky a řekl jim: „Kdo chce jít se mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mne...“
22.2.	. Já a Otec jedno jsme."
23.2.	K svému bratru neměj nenávisť, ale otevřeně ho napomeň, aby ses kvůli němu neobtěžil hříchem. Nemsti se, nechovej proti svým krajanům zášť, ale miluj svého bližního jako sebe. Já jsem Hospodin!"
24.2.	Kdo je mezi vámi moudrý a rozumný? Ať ukáže své skutky dobrým způsobem života, v tichosti, kterou dává moudrost.
25.2.	„Kdo přijme jedno z takových dětí v mém jménu, přijímá mne; a kdo mne přijme, nepřijímá mne, ale toho, který mě poslal.“
26.2.	Když ty prokazuješ dobrodiní, ať neví tvá levice, co činí pravice, aby tvé dobrodiní zůstalo skryto, a tvůj Otec, který vidí, co je skryto, ti odplatí.
27.2.	Neboť kdo by chtěl zachránit svůj život, ten o něj přijde; kdo však přijde o život pro mne, zachrání jej
28.2.	Zdalipak půst, který já si přeji, není toto: Rozevřít okovy svévole, rozvázat jha, dát ujařmeným volnost, každé jho rozbít?
29.2.	Jestliže v den odpočinku upustíš od svých pochůzek, od prosazování svých zálib v můj svatý den, nazveš-li den odpočinku rozkošným, svatý den Hospodinův přeslavným, budeš-li jej slavit tak, že se vzdáš svých cest, že přestaneš hovět svým zálibám a nepovedeš plané řeči, tu nalezneš rozkoš v Hospodinu „a já ti dovolím jezdit po posvátných návrších země a z dědictví tvého otce Jákoba tě budu živit.“ Tak promluvila Hospodinova ústa.

Svátky a slavnosti v únoru:

- 2.2. Svátek Uvedení Páně do chrámu
- 3.2. sv. Blažej, sv. Ansgar (Oskar)
- 11.2. Panna Maria Lourdská
- 22.2.svátek Stolce sv. Petra
- 26.2. Popeleční středa

FARNÍ KALENDÁŘ

Biblické hodiny budou vždy ve středu, **kromě středy 12. 2. Místo toho bude biblická hodina v úterý 11. 2. Na popeleční středu 26. 2. biblická také nebude.**

Všechny mše svaté ve všední dny budou nadále na faře.

Mše svaté ve čtvrtek budou ráno v 8:00 hodin na faře.

2. 2. /neděle/ Svátek Uvedení Páně do chrámu - Hromnice		Prosím, přineste svíce k požehnání
3. 2. /pondělí/	13:00	Úklid kostela po Vánocích
4. 2. /úterý/		Svatoblažejské požehnání před závěrečným požehnáním mše svaté
6. 2. /čtvrtek/	8:00	Mše sv. za nová kněžská povolání
8. 2. /sobota/	11:00 17:00	Příprava na biřmování – skupina starších Farní ples na faře v Železném Brodě
11. 2. /úterý/		Biblická hodina po večerní mši sv.
12. 2. /středa/	8:00 18:15	Mše sv. bude ráno na faře v Ž. Brodě Přednáška ČKA ve sklářské škole – P. Ladislav Heryán
22. 2. /sobota/	11:00	Příprava na biřmování – skupina mladších
23. 2. /neděle/		Sbírka Svatopetrský haléř

PRAVIDELNOSTI

Pravidelný pořad bohoslužeb

Železný Brod	kostel sv. Jakuba	úterý 18:00 středa 18:00 čtvrtek 8:00 pátek 18:00 neděle 8:30
Bzí	kostel Nejsvětější Trojice	sobota 18:00
Držkov	kostel sv. Bartoloměje	čtvrtek 16:00
Krásná	kostel sv. Josefa	neděle 16:00
Loučky	kostel sv. Antonína	neděle 11:00
Zásada	kaple sv. Prokopa	sobota 16:00

Své příspěvky či připomínky můžete předávat P. Janovi nebo Lence Pešatové nebo také posílat v elektronické podobě na adresu:

fz.jakub@seznam.cz,

a to vždy do předposlední neděle v měsíci.

Redakce si vyhrazuje právo krátit či upravovat příspěvky.

Zpravodaj pro svoji vnitřní potřebu vydává ŘK farnost Děkanství Železný Brod.

Římskokatolická farnost Děkanství Železný Brod

Fr. Balatky 132, 486 22 Železný Brod, tel: **603 555 570**,
P. Jan Jucha MS: **731 479 031**

čísla účtů v GE Money Bank:

Železný Brod: 500601574/0600

Bzí: 216475312/0600

Krásná: 216489925/0600

Držkov: 216490109/0600

Loučky: 216490336/0600

e-mail: farnost.zelezny.brod@dltm.cz, janjucha@email.cz

Spravujeme též farnosti: Bzí, Držkov, Loučky, Krásná

Misionáři Matky Boží z La Salette: P. Jan Jucha MS

Více o nás a o naší farnosti: www.farnostzeleznybrod.cz